

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2014. gada maija avīze Nr. 5 (190)

Laikā, kad plaukst un smaržo ceriņziedu laimītes, ar ilgām un cerībām skats vērsas uz ziedošajiem brīnumiem. Kurš gan savā laikā nav ceriņziedos laimi meklējis, vēlējies, cerējis un ilgojies... Starp reibinošajiem ziedu mākonim nākotnē lūkojies...

Satiksimsies ceriņziedu mākonī, savu laimes ziedu meklējot... Savu piec-lapiņu ceriņlaimi meklējot...

Solvita

LAIME PLAUKST CERIŅA ZIEDĀ...

Pavasariģi notikumi pirmsskolas grupiņā

12. maija rītā devāmies nelielā izbraucienā, lai paplašinātu savas zināšanas par apkārtni pasauli. Mums bija iespēja paciemoties Praulienas pagasta saimniecībā „Sauleskalnā”, kur ar lielu mīlestību tiek gādāts par vairāk kā 400 aitu ganāmpulku. Ielgušais lietus nemaz netraucēja, jo aitiņas un arī kaziņas dzīvo plašā angārā. Varējām lēnām visu apskatīt un ieklausīties saimnieces stāstījumā par ikdienas darbu, lai aitiņas justos labi. Bērniem īpašu prieku sagādāja iespēja aitiņas pacienāt ar gardumiem – līdzpaņemtajiem burkāniem, āboliem un bietēm. Ar interesi bērni vēroja, kā mazie jēriņi gardi dzer pieniņu no pudelītes. Prom braucot katrs dāvinājumā saņēmām kartīti ar fotogrāfisko teķi Norbi, kurš mīt šai saimniecībā. Paldies mūsu Jorena mammai par noorganizēto tikšanos un paldies smaidīgajai saimniecei par jauko uzņemšanu.

14. maijā viesojāmies Bērzaunes pagasta Sauleskalna tautas namā. Tur notika Madonas novada pirmsskolas izglītības iestāžu pasākums „Kaķēns dodas meklēt draugu”, kurā dziedāja un dejoja 17 kolektīvi, arī mēs. Pasākuma mērķis bija popularizēt pirmsskolas muzikāli teatrālās darbības daudzveidību. Rosināt bērnos radošu pašizteikšanos, apliecinot savu individualitāti un vienreizīgumu. Kā arī attīstīt skatuves mākslas kultūru. Kas patika mūsu mazajiem dalībniekiem?

Rihardam – kaķēns Ņauva un Pele.

Elīnai – noformējums ar taureņiem (arī mūsu tauriņš dekorēja skatuvi, jo katrs kolektīvs veda līdzīgu pagatavotu taurenīti).

Jorenām – skatīties citu bērnu priekšnesumus.

Turpinājums 7. lpp.

Pārgājiens

23. 5. 2014 9:31

Izlaidums

Mētrienas pamatskolas
9. klases izlaidums
14. jūnijā plkst. 17.00
Mētrienas pamatskolas svētku zālē

ES NĀKU PIE TEVIS, SKOLA MANA...

Mētrienas pamatskolas salidojums
9. augustā
Mīļi gaidīti
Sekojiet informācijai
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Maijs īsumā

- 1.-15.05. Platību maksājumu karšu un iesniegumu kārtošana pie lauku konsultantes.
- 1.-25.05. Pagasta mežā izstrādā sanitāro izlases cirti.
- 03.05. Mētrienas 48. maksšķerēšanas čempionāts Odzijas ezerā.
- 05.05. Mētrienas sieviešu volejbola komanda spēlēja novada čempionāta ceturtdaļfinālā.
- 14.05. Mētrienā no Austrālijas ierodas Dekšņu Galēnu dzimtas pārstāvji.
- 16.05. Pēdējais zvans deviņtājiem Mētrienas pamatskolā.
- 16.05. Mātes dienai veltīts koncerts Mētrienas pamatskolā.
- 17.05. Tautas namā sabiedrības pārstāvji sveic Arni Puriņu 90 gadu jubilejā.
- 17.05. Mētrienas tautas nama teātra kolektīva sezonas noslēguma pasākums ar izbraukumu uz Valmieru.
- 17.05. 56 gadu vecumā Jēkabpils kapsētā guldīts bijušais Mētrienas volejbola komandas spēlētājs Jāzeps Voitiņš.
- 17.05. Mētrienas mednieku komanda piedalās veikala „Artemīda” kausa šaušanas sacensībās Jaunjelgavas novadā.
- 17.05. „Ābele” ceļo pa Latgali.
- 17.05. Mētrienas 48. spinningošanas čempionāts Aiviekstes upē.
- 17.05. Dramatiskā kolektīva dalībnieki dodas ekskursijā uz Valmieru un „Saulrietiem”.
- 23.05. „Mētrienas Dzīves” veidotāji piedalās avižnieku saietā Varakļānos.
- 23.05. Mētrienas pamatskolas skolēni dodas ekskursijā uz Rīgu.
- 23.05. Saikavas kapos 95 gadu vecumā guldīta Vilma Pastare.
- 24.05. Mētrienieši piedalās Eiropas Parlamenta vēlēšanās.
- 30.05. Izlaidums Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupā.

Notikumus apkopojā
Ilmārs Grudulis

Dramatiskā kolektīva sezonas noslēgums

Pagājušā gada 22. jūnijā Mētrienas dramatiskais kolektīvs priecēja savus skatītājus ar Monikas Zīles lugas „Sunītis un viņa kauliņš” pirmizrādi. Pa šo sezonu lugu rādījām 8 reizes. Bijām Ļaudonā, Kalsnavā, Inešos, Lauterē, rādījām lugu otro reizi Mētrienā (skatītāju nebija mazāk, kā uz pirmizrādi) un

bijām pelnījuši! Izstaigājāmies pa Sajūtas parka taku. Tas bija fantastisks piedzīvojums un vesels lērums sajūtu! Dzirdējām Valmieras putnus, elpojām priežu meža smaržas, rūdījām savas bāsās kājas staigājot pa čiekuriem, oļiem, koku saknēm, rāpāmies pa dažādiem šķēršļiem, bradājām pa Gaujas stāviem krastiem un māla dubļu vannām,

alus degustācija.

Pabraukājām ar Gaujas tramvaju, uzkāpām Sīmaņa baznīcas tornī, kur varēja redzēt Valmieras panorāmu. Atpakaļceļā iegriezāmies Skalbes muzeja „Saulrieti”, kur bijām pirmie muzeja nakts apmeklētāji. Un diena galā! Bet tā bija ļoti laba, saulaina un emocijām bagāta diena. Braucot mājās spriedām, ka laikam nav vērts tērēt bargo naudu

Pa sajūtu taku.

Kājas patīkami kņud.

Saulrietos.

Visi kopā.

piedalījāmies Madonas novada teātru skatē. Skatē mūs vērtēja Latvijas Nacionālā teātra režisors Jānis Kaijaks. Diemžēl nezinām rezultātus, jo būs vēl otrā skates daļa rudenī, un tad būs zināmi rezultāti, bet režisora mutisks atzinums bija ļoti pozitīvs. Lielai lugai pa vidu, piedalījāmies visos koncertos ar skečiem, uzstājāmies Mednieku salidojumā, Lieldienās kuplinājām uzvedumu. Vārdu sakot, sezona bija radoša.

Sezonai beidzoties, nolēmām aizbraukt ekskursijā uz Valmieru. Mēs to

kārtīgi izsmējāmies. Atnākot atpakaļ, mūs gaidīja pārsteigums – siltās zāļu vannas un zāļu tēja, ko baudījām sēžot uz salmu ķīpām. Tā bija īsta bauda nobristām kājām. Iesakām aizbraukt no pašiem to visu izbaudīt.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Valmiermuižas alus darītavu. Jauka, smaidīga un profesionāla gide, izsmejot, vienkārši un visiem saprotami izstāstīja par visu ražošanas procesu, izvadāja pa nelielu alus darītavu, un beigās balva –

ārzemju braucieniem, jo tepat netālu ir tik burvīgas vietas, ko neesam redzējuši. Laikam sākumā jāapceļo Latvija.

Beidzās tikai sezona, kolektīvs ir dzīvs, radošs, strādāt un savus skatītājus priecēt gribošs. Sāksim jaunas lugas apguvi. Kādas? Tas lai paliek noslēpums. Tiksimies jaunā sezonā!

Kolektīva vadītāja
Anna Anita Amata
Foto no personīgā arhīva

Mednieku kolektīvā

Šaušanas sacensību dalībnieki Sērenē.

9. maija pēcpusdienā Madonā notika Latvijas Mednieku savienības (LMS) Nacionālās padomes un valdes tikšanās ar bijušā Madonas rajona (reģiona) mednieku formējumu pārstāvjiem. Darba kārtībā bija ziņojumi par padomes un valdes darbu, informācija par darbu citos reģionos un Madonas mednieku formējumu prob-

lēmu uzklaušīšana. Jāpiebilst, ka padomes un valdes locekļi pirmo dienas daļu bija veltījuši stāvokļa izskatīšanai Aronas pagastā. Turienes medniekiem ir nopietnas domstarpības ar valsts meža dienestu. Diemžēl sarunas nebija veiksmīgas.

Madonas reģionā ir 90 mednieku formējumi, bet tikai daļa sastāv Mednie-

ku savienībā. Sanāksmes neslēpts mērķis bija jaunu biedru iesaistīšana. Uz Mētrienas neattiecas, jo kolektīvs ir Madonas mednieku un makšķerēšanas biedrības sastāvā.

Madonas biedrība ir LMS juridiskais biedrs. Nav labi, bet Latvijā ir vairākas organizācijas, kas pretendē uz galvenās lomu. LMS tomēr ir spēcīgāka, jo pārstāv 9000 mednieku intereses. Sanāksmē kompetentākais izrādījās LMS valdes priekšsēdētājs Jānis Baumanis. Mētrienas mednieku nostāja ir par labu LMS.

17. maijā Mētrienas mednieku šaušanas sporta astoņi dalībnieki – Jānis Trops, Viktors Mutors, Gunārs Pastars, Intars Jurģis, Pēteris Bebris, Agris Dauģis, Jānis Barbāns un Raivis Calmans – piedalījās veikala “Artemīda” kausa sacensībās Jaunjelgavas novada Sērenē. Veiksmīgākais no mētrieniešiem bija Pēteris Bebris, izcīnīdams 3. vietu šaušanā pa lidojošiem šķīvīšiem.

Ilmārs Grudulis

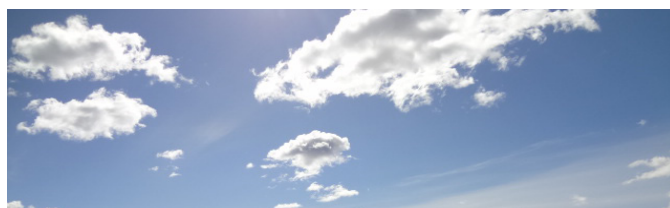
Ligijas Krasovskas foto

Mētrienas makšķerēšanas sporta čempionātos

Čempionāti Mētrienā notiek no 1966. gada. Tāpēc šogad gan makšķerēšanā, gan spiningošanā tie ir četrdesmit astotie.

Makšķerēšanas čempionāts notika 3. maijā Odzijas ezerā. Kā parasti, dalībnieki līdz pulksten septiņiem pulcējās Ozolkalna brīvdabas estrādē. Meteoroloģiskie apstākļi vairākus potenciālos makšķerētājus no dalības atbaidīja. Gaisa temperatūra agrā rītā bija mīnus divi grādi. Pūta ass ziemeļi. Tika reģistrēti piecpadsmit sacensību dalībnieki. Viņi četras stundas darbojās pēc savas izvēles kādā no ezera krastiem. Zivju ķeršanās bija pasīva. Veiksmīgākajiem loms bija nedaudz virs kilograma.

ma. Jauniešu grupā par čempionu kļuva Haralds Iesalnieks. Viņa loms tikai par vienu gramu bija smagāks kā otrās

Lomu svēršana uzticēta Ilmāram Grudulim.

Lielo zivi gaidot.

vietas ieguvējam Marekam Jermakovam. Trešajā vietā Kristiāns Vincents Grudulis. Sacensībās vēl piedalījās jaunieši – Ģirts Prikulis un Roberts Kamarūtis. Dāmu konkurence bija visai šaura.

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Tikai divas dalībnieces. Pārliecinoši uzvarēja daudzkārtējā pagasta čempione Kristīne Mutore. Viņai zaudēja Maija Pelūde.

Vīriešu grupā sacentās septiņi makšķernieki. Par čempionu kļuva aktīvākais Mētrienas makšķerēšanas sporta dalībnieks Rolands Kaļeņikovs. Otrais arī pagasta izlases komandas dalībnieks Genādijs Sinkēvičs. Trešā laureāta godā pirmo reizi tika Jānis Freijs. Nolikums paredz lielāko zivju vērtējumu. Tās šoreiz nebija smagas. Tuvu simts gramu plicis tika atrasts Andreja Stoļerova lomā. Otrā vietā Armands Grudulis, trešajā – Maija Pelūde. Tehniskos darbos čempionāta rīkošanā

palīdzēja Jolanta Vītola un Māra Pastare – Grudule.

17. maijā Mētrienas pagasta 2014. gada spinningošanas čempionātā Aiviekstes upē piedalījās Maija Pelūde, Haralds Iesalnieks, Norberts Aleknavičs, Rolands Kaļeņikovs, Genādijs Sinkēvičs, Ingars Vestfāls un Armands Grudulis. Daudzus dalībniekus atbaidīja pārplūdusi upe. Pēc lietavām Aiviekstes ūdeņu līmenis bija augstāks kā pavasara palos. Uzvarēja Ingars Vestfāls, pievarēdams piecu kilogramu smagu samu. Čempionāta 48 gadu vēsturē spinningotāju lomās sams bija pirmo reizi.

**Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto**

Ingars Vestfāls ar noķerto samu.

Sacensību dalībnieki Ozolkalna estrādē.

Dalībnieku kopilde.

Austrālieši apmeklē dzimto Mētrienu

Jau no tūkstoš astoņi simtajiem gadiem Mētrienā dzīvojuši diezgan plaši sazarojusies Galēnu dzimta. 14. maijā no Melburnas Mētrienā ieradās Haralda Galēna tuvinieki, lai apmeklētu tēva dzimteni. Haralds Galēns jau miris. Mūsu pagastā pabija Haralda sieva Velta Galēna – pensionāre 90 gadu vecumā, meita Karena Scobell – sociālā darbiniece Melburnā. Viesu vidū arī Karenas dzīvesbiedrs Ian Scobell. Nepārtrauktais lietus traucēja plašāk iepazīties ar Mētrienas centru. Taču viesi pa skaisto liepu aleju aizgāja līdz Dekšņu mājvietai, kur līdz 1944. gadam dzīvoja Galēni. Dekšņos ir redzami vairs tikai saimniecības ēku pamati. Daļēji saglabājušās pagrabu daļas zem dzīvojamās ēkas. Sev tuvās vietas ciemiņi no Austrālijas iemū-

Galēnu dzimtas pārstāvji kopā ar Ilmāru Gruduli.

žināja fotografējās. Braucieni uz Mētrienu organizēja rīdiniņš Juris Arājs. Savukārt iepriekš notika konsultācijas ar pieredzējušiem pagasta iedzīvotājiem Veltu Andersoni, Zentu Kļaviņu un vēsturniekus Austri Apsīti.

**Ilmārs Grudulis
Foto no personīgā arhīva**

Pa dzimtas takām.

Dainai Baumanei – 90

MŪSU JUBILĀRI

Janvāris – sala, puteņu mēnesis. Arī lielu jubileju aizvadīts. To atceramies vasaras pilnbriedā. Kas gan būtu atmiņas

Jubilāre.

bez foto apliecinājuma? Ar telefonu fotografēto, nevar tik ātri bildi dabūt...

Seržānu Martas un Jāņa ģimenē auga dēls Imants un meitiņa Daina. Lielās jubilejas dienā Daina atmiņās pārstaigāja visu garajā mūžā pārdzīvoto. Viņa vienīgā palikusi Lielnieku, kādreiz tik dzīvības vibrējošā ciematīnā. No Dzenovsku, Kasparovu apdzīvotām sētām kā liecība kalnā sveicina mūžam zaļie ozoli, Krūmu mātes un Zentas ēkā palikušās krāsmatas, Paegļu sēta kā veca māmuļa zem seģenes klusībā sēž un atceras par darba rosmes pārpilnību Kalnsētās. Daina savu rosību nav apstādinājusi, pilnā sparā rit vasaras darbi.

Bet tagad par Dainas deviņdesmit. Dainas ģimene – dēls Kārlis un vedekla Anita, kā arī bijušais kaimiņš, tagad Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis rūpējās, lai šī diena paliktu atmiņā. Pat no Rīgas atbraucis Ivars Kasparovs, lai dalītos atmiņās un sveiktu jubilāri. Sveicēju vidū kaimiņi, darba biedri. Dēls

Kārlis iededz atmiņu sveičēs. Bērībā pavadītās dienas labi iekoptā Kalnsētu saimniecībā meiteni iepazīstina ar visiem lauku dzīves virzieniem, piesaista uz mūžu darbīgajai zemniecei. Skolas gadi Mētrienā un Ļaudonā paplašina redzesloku. Uzticība Kalnsē-

pes darbu Dēgļos. Nav jau viegli mērot kilometru līdz fermai. Lietū, sniegā, aukstumā. Bet tas nesalauž Dainas gribasspēku strādāt.

2014. gada 13. janvāris. Logu rūtīs zied leduspuķes. Sniega nav. Tikai sals. Mētrienas pamatskolā, koši sapostajā zālē, pamazām pulcējas viesi.

Dainai šodien lielā jubileja. Ierodas arī pati jubilāre, sākumā it kā uztraukusies, nobijusies. Pamazām parādās smaidis, mīlestības liesmiņas acu mirdzumā noslāpē uztraukumu. Vakars aizrit sirsniņā atmosfērā. Daina ar krāšņiem ziediem un

Ar bijušajiem darba kolēģiem.

tām paliek. Sākumā kopā ar brāli roku rokā strādā saimniecībā. Tiek izmantotas tēva un mātes sniegtās zināšanas. Vēlāk, kad tēvu salauž smagā darba slodze, visus mājas pienākumus uzņemas Daina. Brāli paņem kara vētras.

Īpaši smagi iet pēckara gadus. Pieaug ģimenes rūpes. Daina, visu sīki izplānojot un darbu veicot saskaņoti, ar visu tiek galā, saimniecība ekonomiski nesagrūst. Nodibinoties kolhozam, šaurība saimniecībā Dainu neapmierina, viņa sāk grūto lopko-

Jubilāri sveic Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Cenovskis.

dāvanām atgriežas savās Kalnsētās. Atliek vien novēlēt veselību, daudz spēka, baudīt dēla un vedeklas mīlestību. Daudz laimes, Daina, jubilejā!

Darba kolēģi

Foto no personīgā arhīva

Arnim Puriņam – 90

Arnīs Puriņš dzimis Tukumā. Tēvs un māte aizsargi, māte strādāja par skolotāju. Tukuma nomalē bija personīgā māja, dārzs un zeme. Brālis Valts četrus gadus jaunāks. Abi brāļi mācījās Tukuma skolā.

Pienāca liktenīgais 1941. gada 14. jūnijs. Ap pulksten diviem naktī māte modināja, ka esot dots rīkojums, ka uz laiku izvedīšot. Sapakoties vajadzēja noteiktā laikā. Tā kā tēvs un māte runāja krieviski, tad abi dēli nekā nesaprata. Krievu tautības zaldāts pačukstēja, lai ņemot ēda-

mo priekš divām nedēļām, kā arī siltās drēbes. Tēvs gribēja sazvanīties ar savu tēvu, to neatļāva. Mājas pārziņu nodeva blakus esošajam kaimiņam. Tā apmēram piecos, sešos smagajā automašīnā Arņa ģimeni aizveda uz Tukuma otro staciju – tur stāvēja vairāki desmiti sarkani lopu vagoni ar restēm. Tur arī paskaidroja, ka vīrieši nevarēsot braukt ar sievietēm un bērniem. Mantas vajadzēja pārdaļīt. Tēvs jau daudz ko nepaņēma, lai paliek ģimenei. Gala punktā varēs pievienoties

ģimenei...

Vagonā nāras bija izvietotas divos līmeņos – augstāk un zemāk. Jaunie iekārtojās augšējās, vecākie zemākajās. Mantas salika zem kājām, pretējās vagona durvīs bija izbūvēta koka rene – tualetes. Vagonā bija desmit ģimenes ar bērniem.

Pa dienu vēl klāt pieveda cilvēkus no laukiem. Bija atnākuši piederīgi, kas kaut ko atnesa. Bija arī ziņkārīgi.

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

Vakarā piekabinjā lokomotīvi, sākām braukt... uz nezināmo. Tukums – Jelgava – Jēkabpils – Zilupe... Pie katra vagona durvīm stāvēja zaldāts, kas apsargāja, lai kāds neaizmuktu. Aiz Krievijas robežas ešelona gaita samazinājās. Pretī nāca kara ešeloni ar tankiem, lieltgabaliem, zaldātiem. Kad vilciens apstājās, varēja iet pēc karstā ūdens, ja bija nauda, varēja kaut ko nopirkt. Bet visur pavadīja zaldāti.

Bija arī pirmie nāves gadījumi, galvenokārt zīdaiņi, mazi bērni un veci cilvēki. Kad vilciens apstājās kādas pāris stundas, tad varēja aprakt mirušos. Izraka dziļas bedres un ielika aptītus palagos mirušos un aizbēra. To bija šausmīgi vērot no aizrestotajiem vagoniem. Pēc vairāku nedēļu braukšanas iebraucām Krasnojarskas preču stacijā, kur vajadzēja izkāpt. Uznāca lietūs, samirkām, pēc tam drēbes žāvējam. Mūs pārvietoja uz angāra tipa noliktavu. Pēc nedēļas, kad Jeņisejā bija krities ūdens pēc pavasara plūdiem, lika pāriet uz baržu liellaivu, kuru velkonītis sāka vilkt pa straumi uz leju. Krastā redzējām cilvēkus ar aizsegtām sejām. Pēc pāris dienām piestājām krastā pie Kazacinas rajona upes piestātnes. Mūs daļu izsēdināja krastā, pārējos aizveda tālāk. Mūs sagaidīja kolhoza pārstāvji ar pajūgiem, lai savā saimniecībā savestu darbspēku. Mēs braucām uz kolhozu „Iskra”, jo tai saimniecībai bija rūpnieciska rakstura palīgozāres terpentīna un darvas tecināšanā, kā arī priežu sveķu savākšanā. Nokļuvām nelielā barakā Jeņisejas krastā. Sākās darbs. Jaunieši pie sveķu tecināšanas, sievietes pie būvdarbiem jaunas nelielas rūpnīcas celšanā. Darbu mums ierādīja vietējie iedzīvotāji, kuriem tuvākajā laikā vajadzēja doties uz fronti. Skanēja replikas, ka muļķi mēs vēl esot, bet nekas, iemācīšoties, varam būt laimīgi, ka nav jābrauc karot. Iedzīvotāji bija viesmīlīgi, deva ēst. Tā sākās mūsu dzīve tālajā Krievijā. Lietojām īpašus sejas aizsegus,

lai izvairītos no mazajām mušiņām. Rudenī, nezin kādu iemeslu dēļ, darbs tika pārtraukts. Mūs pārceļa uz saimniecības centru. Tur satikām tukumiešus. Sākās pārtikas trūkums. Liekākos drēbju gabalus samainījām pret kartupeļiem. Ziemā vajadzēja gatavot malku. No labiem kokiem gatavot dēļišus mucām, jumtu segumam. Brīvos brīžos gatavoju traukus veļas mazgāšanai. Māte un es gatavojām malku, strādājām pie terpentīna gatavošanas un darvas tecināšanas. Brālis gāja skolā. Strādājošie par darbu saņēma 600 gramus maizes, bet bērni 400 gramus. Vēlāk deva tikai miltus. Vasarā atkal sveķu tecināšana, māte lauku darbos. Mūs atkal pārveda uz citu vietu – izmēģinājumu staciju. Jaunajā darba vietā bija citāda gaisotne. Tur latvieši bija apguvuši savus ģimenes dārziņus, arī mēs ierīkojām savu – iestādījām kartupeļus, audzējām kāpostus, gurķus. 1943. gadā saņēmām vēstuli no tēva – strādājošiem lēģera slimnīcā, apkopjot slimniekus, daudz esot mirušo. Tajā pat gadā bija tiesa, viņu atbrīvoja, lai braucot pie ģimenes. Es tēvu nesagaidīju, jo stiprākos jauniešus vasarā norīkoja uz citu vietu. Tikām iesēdināti kuģī un nonācām atkal Krasnojarskā, tālāk uz Vladivostoku, strādāt ostā kuģu izkraušanas

darbos. Vēl pēc laika tiku nozīmēts jūras zivju saimniecībā.

Visiem vajadzēja strādāt un cīnīties par izdzīvošanu līdz 1954. gada 12. septembrim. tikai pēc amnestijas bija tiesības atgriezties dzimtenē.

Manu tēvu Aleksandru Puriņu vēl izsūtīja uz Sibīriju otru reizi.

Tehnikumā esmu apguvis meliorācijas specialitāti. 1967. gadā Pie P. Stučkas valsts universitātēs apguvu ekonomiski matemātiskās nodaļas pilnu kursu un vadīšanas tīklveida plānošanas un vadīšanas sistēmas specialitāti.

Kā inženieris – meliorācijas jomā par darbu vadītāju strādāju Mazsalacā, Jēkabpilī, Kuldīgā Talsos. No 1992. līdz 1999. gadam, jau esot pensijā, par attīrīšanas stacijas vadītāju un vecāko operatoru. Dzīvoju Suntažos. Esmu saņēmis atzinību par teicamu darbu. Piedalījos Ogres un Rīgas rajona jaunbūvēto attīrīšanas iekārtu ieregulēšanas darbos – Sigdūndā, Birzgalē, Ogresgalā, Jumpravā, Lauberē, Mālpilī. Ilgus gadus darbojos kā sabiedriskais inspektors, kur aktīvi darbojos dabas objektu aizsardzībā.

Kopš 1999. gada dzīvoju Mētrienā. Līdz 85 gadu vecumam biju aktīvs pašdarbnieks senioru deju kolektīvā.

Tagad atpūšos un sekoju visiem politiskajiem notikumiem, daudz lasu, brīvajā laikā vēl uzmeistarēju rokdarbiem kādu rāmīti.

Man ir divi dēli, pieci mazbērni un deviņi mazmazbērni. Tagad vairāk jādomā par atpūtu un jāpriecājas par katru nodzīvoto dienu.

Arnīs Puriņš

Foto no personīgā arhīva

Jubilāru sveic bijušie pašdarbnieki.

Mīļš sveiciens no savējiem.

„Spicā Spalva” Varaklānos

Redzētais, dzirdētais un skatītais Varaklānos bagātināja katru pasākuma dalībnieku, kur pulcējās novadu un pagastu avīžu veidotāji. Kopā sabrauca redkolēģijas no Lubānas, Ošupes, Cesvaines, Ļaudonas, Vestienas, Mētrienas, Varaklāniem, kā arī tipogrāfijas „Erante” meitenes. Pie Varaklānu novada domes mūs sagaidīja Varaklānu novada domes priekšsēdētājs Māris Justs un Varaklānu novada avīzes „Vorokļonīts” redaktore Aina Jaunzeme, dāvājot redaktoriem krūzītes un katram skaistu pildspalvu. Visi sēdāmies autobusā un devāmies nelielā ekskursijā pa pilsētu. Par visu stāstīja domes priekšsēdētājs. Mums tika rādīti objekti, kas renovēti ar projektu palīdzību. Ļoti iespaidīgs bija Alternatīvās aprūpes centrs, ar gaumīgi iekārtotām telpām.

Tālāk devāmies uz Varaklānu pili, kur iekārtots muzejs. Izstaigājām pils parku, kopīgi nofotografējāmies pie Mīlestības akmens. Pili agrāk bija Varaklānu vidusskola, kuru savā laikā absolvēju arī es. Vienā no pils zālēm baudījām garšīgu kafiju, tipogrāfijas „Erante” dāvāto mājas torti un Varaklānos ceptus pīrādziņus. Pēc tam lielajā zālē redkolēģijas dalījās savos iespaidos par aizvadīto gadu. Pieminēšu, ka pērn tikāmies Vestienā. Muzikālu sveicienu sniedza un jautrās rotaļās aicināja folkloras kopa. Noslēgumā apmeklējām nesen atvērto baseinu un pie bagātīgi klāta pusdienu galda vienojāmies, ka nākamgad dosimies ciemos uz Jēkabpili, kur atrodas „Erantes” tipogrāfija, kas iespiež

Pasākuma dalībnieki pie Mīlestības akmens.

„Mētrienas Dzīves” redaktore Solvita Stulpiņa un Varaklānu novada domes priekšsēdētājs Māris Justs.

mūsu avīzītes.

Paldies „Mētrienas Dzīves” redaktorei Solvitai par doto iespēju ciemoties Varaklānos. Pagasta avīzītēm arī turpmāk jādod iespēja pastāvēt ilgu, ilgu gadus. Avīze ir pagasta vēsture. Vēlētos, lai iedzīvotāji būtu

Tipogrāfijas „Erante” pārsteigums.

aktīvāki un rakstītu avīzei par dažādām tēmām. Vairāk aprakstītu par čakliem darba rūķiem, par labestību, izpalīdzību, vairāk saskatīt pozitīvo, pašiem būt aktīviem, darbīgiem.

Redkolēģijas locekle
Eleonora Rimša
Solvitas Stulpiņas foto

Pavasariņi notikumi pirmsskolas grupiņā

Turpinājums no 1. lpp.

Sintijai – patika skatīties, kā citi dejo un dejoj pašai.

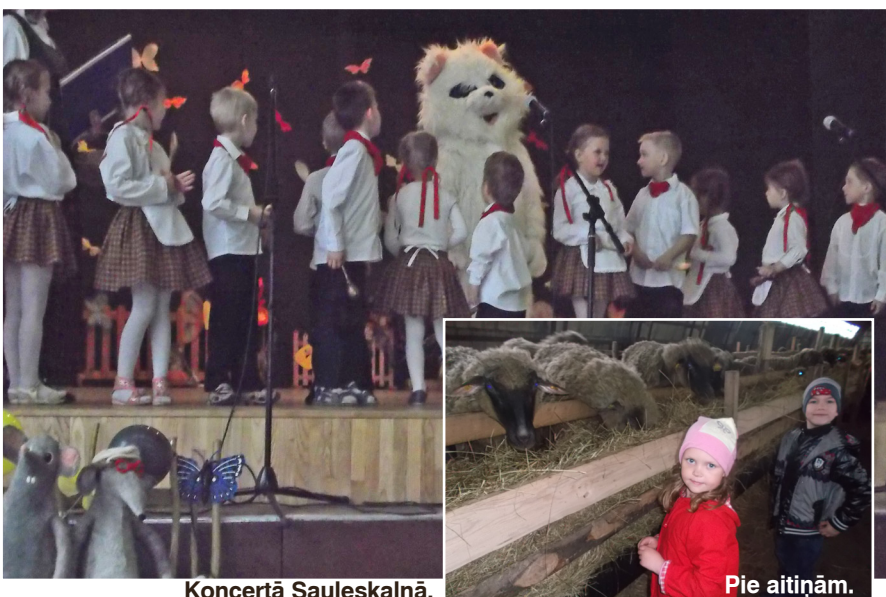
Danielai – kaķēns Ņauva un lielā, plašā zālē, skatuve un braukt ar autobusu.

Piektdien, 23. maijā, visi ar somām plecos gājām pārgājienā. Mērķis – atrast „apslēpto mantu”, sekojot norādes zīmēm visu garo ceļu. Tas arī izdevās, lai arī apslēpto mantu apsargāja krokodils un stārķis. Ceļa galā atpūtāmies, pacepām desiņas, izbaudījām dabu, atvēsinājām kājas ūdenī. Atpakaļceļā solis, protams, vairs nebija tik raīts, bet dienas pozitīvās emocijas ņēma virsroku un visi ir apņēmības pilni doties pārgājienā arī nākamreiz.

Pirmsskolas grupiņas audzinātāja

Aiga Ivāna

Foto no personīgā arhīva

Koncertā Sauleskalnā.

Pie aitiņām.

Tavs mazulis jau stāv uz skolas sliekšņa

PIRMSSKOLAS GRUPĀ

*Cik nevaldāmi bērni aug.
Vai arī mēs tā augām?
Vēl nav ne gadiņš pagājis,
No ratiņiem kāpj laukā.
Vēl tiktos mazo brēkuli
Uz rokām paucināt,
Bet viņš jau pats grib kājām iet,
Viņš pats grib visu zināt.
Un it nekas nav atgriežams
Uz pagājību aiziet –
Gan pirmais apzinīgais smaids,
Gan pirmās vēdergraizes...
Un it nekas nav atgriežams –
Viss rit un rit uz priekšu.
Un paskaties – tavš mazulis
Jau stāv uz skolas
sliekšņa.*

Pirmskolas grupiņu kopilde.

Mēs atnācām kā tikko uzbrīdis ābeles zieds. Un gadu no gada tikām audzināti, mācīti, loloti un arī nedaudz bārti, lai varētu uzziedēt. Tikām vesti arī citiem ziediem parādīt sevi un apskatīt citus. Mums mācīja spēlēties, mācīja burtus un ciparus. Dejoj un dziedāt. Mācīja

Pirmās apliecinības saņemtas.

Cerību baloni tūlīt pacelsies gaisā.

Plaukst ziedi.

sadzīvot ar citiem.

Un te mēs jau esam jau nobrieduši, izauklēti tālākām gaitām. Visus šos gadus mūs loloja, sargāja un mācīja „skolotāja”, ko mēs par Aigu saucām. Aigai palīdzēja un kārtību grupiņā uzturēja palīdzītes Sigita, Taņa un Lāsma. Par mums nomodā bija arī skolotājas Ārija un Zinta. Spēks un izturība lai būtu, mūs gardi baroja pavārites Gaļina un Vēsma. Dejoj un dziedāt mums mācīja skolas direktore

Ieradies kaķis, kurš nemāk rīkoties ar datoru.

Diāna. Katru rītu mūs sagaidīja dežurante Sandra. Paldies jums!

Lai piepildās bērnu sapņi, kas līdz ar krāšņiem baloniem pacēlās virs skolas jumta zilajās debesīs. Lai mūsu bērnu

skolas gaitas ir ziedošas, kā uzplaucētās puķes skolas pagalmā.

Pateicībā, vecāku vārdā
Anita Hairuļina
Solvītas Stulpiņas foto

Eiroparlamenta vēlēšanas Mētrienā

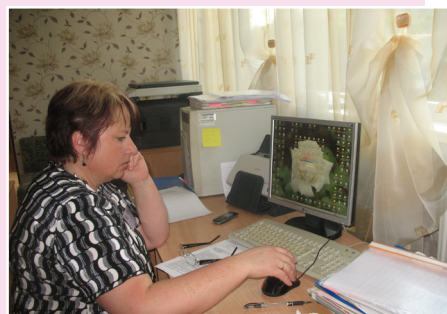
Mētrienas vēlēšanu iecirkņa komisija.

Tiek atvērta vēlēšanu urna.

Pēc vēlēšanu iecirkņa slēgšanas sākas balsu skaitīšana.

Visi dati jāsavada programmā, datorā.

Vēlēšanu zīmes tiek rūpīgi iesaiņotas.

PAR KATRU KANDIDĀTU SARAKSTU NODOTO DERĪGO VĒLĒŠANU ZĪMJU SARAKSTS

N.p.k.	Kandidātu saraksts nosaukums	Derīgās vēlēšanu zīmes par katru kandidātu sarakstu
1.	"Saskaņa" sociāldemokrātiskā partija	0
2.	Politiskā partija "Alternative"	0
3.	Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija	1
4.	"Par prezidentiālu republiku"	0
5.	Latvijas Atzimšanas partija	0
6.	Kristīgi demokrātiskā savienība	0
7.	"SUVERENITĀTE"	0
8.	Latvijas Reģionu Apvienība	0
9.	Zaļo un Zemnieku savienība	28
10.	Latvijas Sociālistiskā partija	1
11.	Partija "VIENOTĪBA"	100
12.	"Latvijas krievu savienība"	2
13.	"Latvijas attīstībai"	3
14.	Nacionālā apvienība "Visu Latvijai", "Tēvzemei un Brīvībai/LNNK"	32
	Kopā	167

Sieviešu klubiņš ceļo pa Latviju

Mostas saule, mostas daba, mostas visa pasaulīte. Arī mūsu pagasta puķu mīļotāji 2. maija rītā pamodās optimisma pilni, jo mērķis visiem bija viens – dodamies uz stādu parādi Siguldas Svētku laukumā. Protams, katrs atrada priekš sava puķu dārziņa kaut ko jaunu, neredzētu, jo stādu klāsts bija grandiozs! Pēc iepirkšanās un garšīgām pusdienām sekoja ekskursija pa Siguldas interesantām, leģendām apvītām vietām, kuras vadību uzņēmās atraktīvais un zinošais Jānis Rubīns no Raganas. No jauna iepazīnām Raganas katlu, Krimuldas muižu, bobsleja un kamaniņu trasi „Sigulda“, Laimas pulksteni, Spieķu kalnu, Ķeizarkrēslu, Latvijā otru skaistāko – Krimuldas baznīcu, izgājām labirintu, apskatījām arī Raganu, noklausījāmies nostāstu un apskatījām masta priedi. Visu izbaudījuši, ar patīkamu nogurumu, mājupceļš nelikās nemaz tik tāls.

Vislielākā pateicība mūsu šoferītim Viktoram par izpalīdzību un pacietību!

17. maijā arī izbraucām savlaicīgi, lai varētu apskatīt un izbaudīt ielānoto. Pašā rīta agrumā ieradāmies kolorītā lauku sētā ar podnieku darbnīcu un saimnieces gleznām, senlietu kolekciju. Atraktīvais amatnieks Aivars ir viens no „Pūdņiku skūlas“ četriem podniekiem un savā darbā izmanto senču uzkrātās zināšanas. Mēs redzējām keramikas veidošanu no virpošanas līdz apdedzināšanai ceplī. Apskatījām un iegādājāmies mākslinieka darbus. Apskatījām arī tuvākā apkārtnē savāktu gludekļu un lauku sētas saimniecības priekšmetu kolekciju. Sajūsmu raisīja saimnieces Vēsmas savdabīgās gleznas. Noslēgumā dzērām kafiju un ēdām uz ugunskura cepšanas pankūkas ar ievārijumu.

Pa ceļam uz Mežinieku mājām iegriezāmies arī Kristus Karaļa kalnā. Prieks par paveikto un vēl tik daudz iecerēto.

Savukārt Mežinieku mājās mūs sagaidīja divas saimnieces. Apbrīnas vērts ir viņu ģimenes lielais darba apjoms – viņi paspēj gan izslaukt 80 govus, gan klāt kāzu un citu viesību galdus pat 160 personām, gan aprūpēt siltumnīcas. Vispirms, pēc ierašanās, gājām uz maizes cepšanai uzbūvētu ēku veidot katrs savu kukulīti. Kamēr cepas maizīte, turpinājām saimniecības apskati, gājām dabas taku, iepazīnāmies ar Horoskopu parku,

Iepazīstam vietas ar ko siguldieši lepojas.

Krimuldas baznīca atvērta ikvienam apmeklētājam.

Krimuldas enerģijas labirints.

Tirgus placī ierīkots bērnu interaktīvais stūritis.

Kad varēsim iziet uz starta?

Siguldas tirgus mūs sagaida ar košiem amatnieku izstrādājumiem.

Saimniece izrāda savu lolojumu - Baltu zīmju un horoskopu dārzu.

Drīz degustēsim īstu lauku sieru.

Izmantojam iespēju paši izveidot kukulīti.

Ļoti būtiski ir zīmes uzzīmēt pareizi.

Kristus karaļa kalna skulptūras.

Vēsma viesus cienāja ar pankūkām.

Latgales pankūkas ar ievārījumu no māla šķīvjiem smeķē lieliski.

pa to laiku uz ugunsкура jau sasilis pieniņš, lai gatavotu mājas sieru no biezpiena. Protams, turpat padzērām arī garšīgu tēju ar mājās ceptiem cepumiņiem. Un apskati varējām turpināt pa Senbaltu zīmju parku. Tad jau atskan saimnieces sauciens no maizes namiņa puses! Smaržīgie un kūpošie uz kļavu lapiņām veidotie klaipiņi rāmi sagūla uz galda. Un tad jau sekoja degustācija un maizes klaipiņu dalīšana līdzņemšanai.

Protams, esot Aglonas pusē neizpalika arī Bazilikas apmeklējums. Arī Maizes muzejā iegriezāmies. Un vēl – pārvedām mājās atkal jaunus stādus no Sakstagala stādaudzētavas.

Pašā noslēgumā vēl iegādājāmies žāvētas zivis, ar ko palutināt mājās palicēju un, protams, arī savus puncīšus.

Visu braucēju vārdā pateicība atsaucīgajam uzņēmējam Jurim Mālniekam par finansiālo atbalstu un mūsu ātro nogādāšanu objektos.

Un vēl informācija interesentiem – 17. jūnijā pulksten 10.00 Madonas novadā notiks nodarbība ar pirtnieci, dziednieci, ārsniecības augu pazinēju Annu Luteri. Norises vietu uzzināsi laikrakstā „Stars“ vai internetā, vai pie Ligitas pa tālruni 26539066.

Ligita Tumanova

Podnieks Aivars pie savas darbnīcas.

Pūces Mētrienas centrā

Jau pirms vairākiem gadiem birzē starp tautas namu un Lejasskolu putnu pētnieks Andris Avotiņš uzstādīja būri pūcēm. Eksperiments izrādījās ļoti veiksmīgs. Katru gadu būrī

izaug jauna meža pūču paaudze. Pētījumus Andris veic kopā ar dēlu junioru Avotiņu. Būri vēl esošos mazuļus gredzeno. Šopavasār pūču bērni paši no savas mītnes pārvietojās uz Lejasskolas iedzīvotājas Astrīdas iežogoto ābeļu dārzu. Vēl neaprazdami īsti lidot, maija mēnesi viņi ilgstoši uzturējās dārzā. Ar saviem asajiem nadziņiem putniņi uzrāpās uz jebkura paaugstinājuma, veikli pārvietojās ābeļu zaros. Tur viņi atļāvās fotografēties tuvplānā.

Jāatgādina, ka Andris Avotiņš ir grāmatas „Putni Teiču dabas rezervātā” autors. Ar grāmatu Mētrienas interesentus viņš iepazīstināja 2006. gada 21. aprīlī.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Palikām piektās

Aprīlī un maijā norisinājās Madonas novada atklātais čempionāts volejbolā sievietēm, kurā piedalījās arī Mētrienas sievietes volejbola komanda. Tajā spēlēja Lauma Freija, Ivīta Freija, Arta Iesalniece, Jogita Mūrmane, Līga Pastare, Liene Gludāne, Kristīne Karaušu, Diāna Karaušu. Šogad nācās izspēlēt spēju pirmo kārtu katrai ar katru komandu, kopā sešas spēles. Priekšsacīkstēs mums veicās ļoti labi, jo tika izcīnīta 3. vieta kopvērtējumā. Tad sekoja pārspēles, kurās mēs piekāpāmies Madonas komandai „Rēbuss”. Līdz ar to šogad esam 5. vietā. Paldies visiem, kas mūs atbalstīja – pagasta pārvaldei, mūsu šefam Ilmāram un šoferītim Viktoram, un aktīvajiem līdzjutējiem.

Līga Pastare

*Skaistākās no dienām, ir tās,
Kurās mēs smaidām –
Ar sirdi, ar dvēseli,
Ar skatienu savu.
Cauri dienas rūpēm un ilgām –
Smaidām –
Ar domām,
Ar prātu,
Ar sirdi.*

/I.Tora/

Sveicam VĒSMU ZĒPU jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

*visskaistākie tie brīži
kad esmu vajadzīga
ar sauli zeltā kaltu
ar ziediem mēnesnīcā
kad esmu vajadzīga
no sirds un dvēseles
kad esmu vajadzīga
no debess pamales
visgaišākie tie sapņi
kas tevī mani atrod
kas aicina lai nāku
uz zemes malu es
visgaišākās dienas
kas saules dārzā celtas
visskaistākie tie brīži
kad vajadzīga es...*

/I.Tora/

**Saulaini pavasarīgus sveicienus
sūtām VĒSMAI ZĒPAI jubilejā!**
Tu mums esi vajadzīga!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

PATEICĪBA

*Visskaistākie gadi ir tie,
kas vēl dzīvoti nav.*

**Paldies Mētrienas
pagasta pārvaldes
vadītājam Andrim Dzenovskim,
Madonas reģiona represēto
biedrības pārstāvjiem,
Jefimovu ģimenēm un
pašdarbniekiem par laba
vēlējumiem man Jubilejā.**

Arnīs Puriņš

PAZIŅOJUMI

Mētrienas pagasta sociālā darbinieka vietas izpildītāja atvaļinājumā no 7. jūlija līdz 11. augustam.

**Katra mēneša
otrajā sestdienā
ANDELES PLACIS ATAŠIENĒ.**

LĪDZJŪTĪBAS

*Palīks tavš darbīgais gājums –
Tik auglīgu mūžu neizdzēsīs riets.
Caur kokiem un bērniem būs
turpinājums
Tai saulainai gaitai, ko tu beidzi iet.*

Izsakām patiesu līdzjūtību visiem
tuviniekiem, **Vilmu Pastari**
aizvadot smilšu kalniņā.
Mētrienas pagasta pensionāri

Dzīves laivai irklji ir rimuši...

Bet pats galvenais – Tev uz pasaules
ir dzīvības turpinājums bērnos un
mazbērnos... Tu būsi kā sargeņģelis
savu mīlo dzīvei klāt.
Cienā un līdzjūtībā
Vilmas Pastares
tuviniekiem, atvadoties no
viņas uz mūžu.

Tumanovu ģimene „Pīlādžos”

Jāzeps Voitiņa piemiņai

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Mētrienas sportistu aprindas un līdzjutēji ir cietuši smagu zaudējumu. 17. maijā, pēc grūtas slimības, 56 gadu vecumā Jēkabpils pilsētas kapos guldīts Mētrienas volejbola komandas ilggadējais spēlētājs Jāzeps Voitiņš. Jāzeps dzimis un bērnību pavadījis Atašienes pagasta Nārtas Stalīdzānu apdzīvotajā vietā. Beidzis Atašienes vidusskolu. Pēc tam apguvis autovadītāja profesiju. Obligātā karadienestā bijis Padomju armijas desanta karaspēkā. Darba gaitas sācis uzņēmumā ar garu krievisko nosaukumu "Autoelektrorbor". Vadājis kravas kā tālbraucējs tuvākos un tālākos Padomju Savienības novados. Sākumā ar kravas ZIL un KAMAZ tipa automašīnām. Arī Latvijas atgūtās neatkarības gados turpinājis tālbraucēja gaitas daudzās Eiropas valstīs. No vidusskolas laikiem sācis apmeklēt volejbola spēli Mētrienā. Uz to viņu pamudinājis tuvs kaimiņš un draugs Jānis Beinarovičs, kurš ar dēliem jau tre-

nējās Mētrienā.

Jāzeps sasniedza meistarīgo volejbolista līmeni. Astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados spēlēja Mētrienas komandā Madonas rajona čempionātos un citās sacensībās. Raksturojās ar ātrām kustībām un atsperīgu uzlēcienu uzbrukumā un blokā. Komandā draudzīgs, satīcīgs, visus saprotošs un saprasts. No 1982. gada kopā ar Lolītu no Mētrienas Melderkalna. Jāzeps dzīves pavadīšanu turpina meitas Inga, beigusi Sporta akadēmiju, un Inīta, kā arī mazdēls Rolands.

Jāzeps Voitiņš mūsu atmiņā paliks kā gaišs, sabiedrīks, korekts, labsirdīgs cilvēks. Ierakstīts Mētrienas sporta vēsturē.

Ilmārs Grudulis

Vilma Pastare 06.03.1919. – 17.05.2014.

Es nebiju ābele – saldo smagumu nepratu rudens zālē klāt. Es nebiju sērmūkste, kuras rūgto smagumu putni paspēj pa ziemu noknābāt. Man nebija vītola sakņu, kas katru gadu laužto zaru vietā dzen citus klāt. Neko es nevarēju otram atdot. Nekā savu mūžu vieglināt. Dzīvot – tas nozīmēja dienu smagumu līdz pēdējām krustcelēm plecos krāt...

2014. gada 17. maijā 95 gadu vecumā šo pasauli atstāja Vilma Pastare. Apbrīnojams cilvēks, kas mācīja ikdienā un darbā saskatīt prieku, kas visu mūžu centās padarīt darbu pēc iespējas labāk. Viņai piemita īpašība – cienīt veicamo darbu.

No savas mammas atvadījās Jānis, Līga, Andris. No Mimmīša – Māra, Gunārs, Gunta, Maija un Kristiāns. Daudzus gadus viņa bija vislabākā vīra mamma Laimītei un Līgai. Mamma ne tikai darīja mājīgu „Ziedu” mājas ģimenes dzīvi, bet šo māju labais noskaņojums gāja aiz mājas robežām. Labas kaimiņu attiecības atkarīgas no mājas mātes, jo viņa ar savu mājīguma, viesmīlības iespaidu bieži vien lika kaimiņiem, bērnu draugiem pakavēties savā sētā. Vilmas tantes mājās valdīja laba noskaņa, saskaņa sadzīvē, valodas ritēja mierīgi, draudzīgi. Ikdienišķie darbi tika pārrunāti kopīgi. Vilmas

tante iemācīja ar savu piemēru ciemiņiem dievpalīgu novēlēt, izturēties pret visiem laipni, patiesi. Viņā nebija augstprātības, ne ceņšanās

spīdzēt. Viņa tikai gribēja, lai bērniem būtu labi. Ar pirmiem soļiem viņiem mācīja stāgāt labus ceļus, tādus, kādus viņa pati savas mammas vadībā mācījusies, kādus tā savās dzīves gaitās par labiem atzinusi.

Jānim, Līgai un Andrim bija liela laime būt tik ilgi mammai līdzās. Mamma balss nekad neapnik, viņas mācības nenoveco, jo tās savā vienkāršībā izsaka vislielāko dzīves gudrību – uzturēt skaidru sirdi, turēt svētus tautas tikumus, mīlēt savu dzimto zemi, mīlēt darbu.

Paldies, Vilmas tant, par to, ka biji tik ilgi mūsu vidū, paldies, ka darbu nepievīli, paldies, ka varēji droši cilvēkiem acīs skatīties.

Lai Tava zemes daļa dus Dieva mierā, bet Tavai dvēselei lai viegls un gaišs ceļš uz debesīm.

Eugēnija Jermacāne

LĪDZJŪTĪBAS

*Un pēkšņi manā dārzā
Kādu rītu ir ienācis klusums,
Tik negaidīts un tik spalgs...*

2014. gada 17. maijā
95 gadu vecumā mirusi

Vilma Pastare.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Atvadu vārdi Vilmai Pastarei

*Viss, kas nāca no Tevis, Vilma, tas
priecēja – Tevis austie audekli,
Tavu roku koptie ziedi, Tavi
nebeidzami darbi...*

*Tava valoda vienmēr gara spēka,
sirsnības, mīlestība pilna.*

*Balta, balta māmuliņe,
Aiziet kapu kalniņā.*

*Gaismas vārdus atstādama,
Vienos ziedos ieguldama.*

Vilmu paturot gaišā piemiņā,
Daina Āboliņa.

Dzīļa līdzjūtība tuviniekiem.

*Tu nezūdi,
Vien aizceļo.
Bet paliec –
Tuvu, tuvu klāt.
/S.Radiņa/*

Skumju brīdī esam kopā ar
Kristiānu

un viņa tuviniekiem,
Mimmīti mūžībā aizvadot.

Klasesbiedri, vecāki, audzinātāja

*Tu katram viena, tikai viena,
Kurai kā pie saules
Bērni turas klāt.
Tāpēc ir tik grūti,
Skumjām asarām birstot,
Uz mūžu zemei Tevi atdot, māt.*

Kad pa ceriņziedu pielijušu
taku smilšu kalniņā jāpavada
māmuliņe, esam kopā ar
Laimīti un Jāni Pastariem.

Zālīšu ģimene

Es smaida sēkliņas izsēšu vējā,
Kā pieneņu pūkas, lai dejojot kļīst.
Kam pieskaras, smaidā lai atplaukst tā seja,
Un tālāk šīs sajūtas pavairot drīkst.
Ak, nebaidies dāvināt cilvēkiem smaidu,
Kā maizi ikvienam var iedot to līdz.
Lai veiksmīga diena, lai viegla ir gaita,
Lai saule caur smaidu šo dāvāto mirdz.

/A.Celma/

Sveicam jūnija jubilārus!

Jolantai Fībigai	27.06. – 18
Agitai Lapko	05.06. – 20
Jānim Mālniekam	11.06. – 20
Elitai Aļeņikovai	15.06. – 25
Armandam Grudulim	19.06. – 25
Jolantai Kalniņai	28.06. – 25
Igoram Orlovam	26.06. – 30
Ilonai Krjukovai	08.06. – 35
Aleksim Frolovam	12.06. – 40
Aigai Ivānai	17.06. – 40
Rolandam Kaļeņikovam	13.06. – 40
Dzintaram Bērziņam	25.06. – 55
Zītai Kaufeldei	30.06. – 55
Vandai Čarkovskai	11.06. – 70
Veronikai Vitolai	04.06. – 70
Ausmai Bērziņai	17.06. – 80

Laiks nežēlo nevienu, tas tikai skrien
un skrien.

Ņem līdzi katru dienu, gadus
jostā sien.

Caur mīļumu un darbiem, caur
sirdi gādī iet,
Ar rakstu raibu raibiem, tie mūža
pļāvās zied.

**Skaistajā jubilejā ARNIM PURIŅAM
vēlam lielu gribasspēku, gaišas domas
ikdienā, nepārstāt dzīvi mīlēt, saglabāt
veselību, veselību un vēlreiz veselību.**

Bijušie pašdarbnieki

ir jauki
prieku saņemt dodot
ir jauki
prieku izstarot
viens otram
siltu smaidu veltot
un labu vārdu
pasakot
un tāpēc lūdz
lai prieka stariņš
ik dienas
tavā sirdī plaukst
tad savzu dvēseli
izdaiļosi
un arī citas
priecēsi...
/I.Sepkāne/

**Ceriņu smaržām pielijušus sveicienus
sūtām GAĻINAI KLŪGAI jubilejā!
Paldies par dāvāto prieku un smaidu!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs**

Darbs nosver katru
Mūsu mūža dienu.
Darbā pārbauda,
Vai esi liels vai sīks.
Un dievišķīgs mirklis,
Kad caur viņu redz,
Ka esi ļaudīm bijis vajadzīgs.

**Sirsnīgi sveicam ARNI PURIŅU
lielajā jubilejā!
Vēlam daudz gaišu dienu,
veselību un izturību!
Madonas reģiona politiski
represēto biedrība**

Vēlēsīm mēs mazliet balta prieka,
Mazliet saules tad, kad lietus līst.
Lai vienmēr kāds, kas ceļu rāda,
Kas sēž uz pleca, Tēvi sargājot!
Lai ik brīdī smaids ir Tavā sejā,
Un, ja raudī, - lai no prieka tas!
Lai izdodas it viss, ko dzīvē dari,
Un veiksmes jūrai neredzams ir krasts!

**Daudz laimes un veselību skaistajā
dzīves jubilejā sūtām
ARNIM PURIŅAM.
Solvita un Ainārs**

Laiks ir neapturams. Kā jūras viļņošanās,
saullēkts un gadalaiku maiņa.
Tas neprasa atļauju, bet rit savu noteikto
gaitu. Mums atliek no visas sirds izbaudīt
katru mirkli, to izdzīvot tā, lai nebūtu žēl, lai
būtu ko atcerēties, lai justos bagāti.

/A.Livmane/

**Sveicam GAĻINU KLŪGU jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde**

Tagad par prieku. Vēlreiz par prieku!
Par bitēm, kam putekšņos kājas.
Par stārķi, kam stārķēni ligzdā,
Pirms izlidot, vingrina spārnus.
Par prieku, kad rudzi kūp
Kā ezers ar miglu pilns.
Par prieku, kas sirdi pilda
Kā vilnis silts...
Par mazbērnu pirmajiem soļiem –
Bikliem un reizē drošiem.
Par to prieks, kas lēni dīgst,
Bet izaug par milzi
Un ceļas debesīs.
Par prieku! Vēlreiz par prieku,
Ka pasaulē šajā mīlēti tiekam.

/G.Salna/

**Sveicam ARNI PURIŅU
90 gadu jubilejā!
Vēlam veselību, veselību, veselību!
Mētrienas pagasta pārvalde**

Tas nekas, ka gadi steidzas –
Tādas ir tās dzīves ainas.
Gadi neaiziet, bet mainās.
Paliek tūrumos un pļāvās,
Bērzu birzīs, putnu dziesmās,
Liepu gatvēs, upes gravās,
Senās vasarās un ziemās,
Savos dēlos, savās meitās,
Dziesmās dzīvē izdziedātās.

**Sveicam ARNI PURIŅU lielajā jubilejā!
Melīta un Ilmārs Gruduļi**